

Δεκαπέντε ποιήματα

ΣΤΑ ΚΑΔΡΑ ΤΗΣ ΓΕΝΟΒΕΦΑΣ

Το σπουργίτι ανέμισε το λουλούδι
Τα χελιδόνια θα μείνουν στα ταβάνια
Πορεία κλειστή το παρελθόν
Μια παρουσία εντός του λυτρωμού
Με σφίγγουν οι ανοιχτοί χώροι

και πως να σε θρώ μές στις σκιές των άλλων;
αναπνέεις όταν κοιτώ τις λέξεις - σου;

Μόλις φωνάξανε την σιωπή - τους
κουνήθηκαν τα κάδρα
πήραν χρώμα τα δαμάσκηνα
η κουρτίνα τραβήχτηκε και έκρυψε το μέρος
το ρολόι χτύπησε στην ώρα - του
Και ο ποιητής αντιγράφει ποίημα ποιητή
Η φθορά στα κάδρα της Γενοβέφας

και πώς να σε θρώ μές στις σκιές των άλλων;

Δεν γνωρίζω τον πόνο του παιδιού όταν αποχωρίζεται τη μήτρα

Δεν ορίζω τίποτα απο τα πρίν
μόνο την πραγμάτωση αντιλαμβάνομαι
Η βροχή σταματά σαν απο ξεχαρβαλωμένο μοτέρ
σαν απο χαλασμένο νεφρό αλκοολικού
Οι κουρτίνες σε πώση
Ποιός θα σθήσει τον κύκλο μές στο πλήθος;

Ο Στέλιος Σκοπελίτης γεννήθηκε τό '42
στή Μυτιληνή κι εργάζεται φωτογράφος.
Βιβλία του: Νεοκλασικά σπίτια τής Αθή-
νας και τού Πειραιά 1975, Πύργοι Μυτιλή-
νης 1975.